

Visuaalisen viestinnän tutkimus on suomalaisessa tiedotusopissa ollut pitkään erilaisten sanomalehtijournalististen toteemien varjostamaa. Ei objektiivisuus-keskustelu eivätkä ns. uuden journalisminkaan ideat päässeet kovinkaan välineherkästi television äärelle, mitä sentään arkiikäytännössä on tehty yli kolmekymmentä vuotta. Ja niinhän se näyttää olevan: tutkijat kulkevat auttamattomasti viestinnän kuluttajien ja markkinoijien talutusnuorassa.

Tässä Tiedotustutkimuksen numerossa keskitytään laajasti television tutkimuksen problematiikkaan. Ehkä siihen ei olisikaan voitu pureutua yhtä terhakasti ennen teksti- ja diskurssianalyttisiä kiemuroita, jotka sallivat paatumisen välineellisyyden suhteen ja ymmärtävät sisällöt laajasti viestitettynä teksteinä. Mutta samaan aikaan kun me askartelemme television parissa, yleisö elää vankkumatonta videoaikakautta - kun kiinnostumme videoista, yleisö lienee jo haju-, maku- ja tuntovälineiden kimpussa.

Yksi on kuitenkin, mikä ei muutu ja se on julkisuus. Vai pitäneekö tämäkään ankkurikohta? Voihan kuvitella, että välineiden eriytyessä julkisuuden alue supistuu ja saa uusia muotoja. Kiehtovaa olisi miettiä vaikka olohuonejulkisuuden, käytäväjulkisuuden ja pihajulkisuuden piirejä. Eli tapahtuisi se, mitä jotkut ovat osanneetkin ounastella: yksityisen ja julkisen rajat hälvenisivät.

Edellä todettuun on kuitenkin vaikea yhtyä näin eduskuntavaalien jälkeisessä tilanteessa. Vielä tällä hetkellä suomalaisen yhteiskunnan julkisuus näyttää kovin

tarkkarajaiselta. Se koukkaa postiluukun kautta keittiöön kansanedustajaehdokkaan henkilökohtaisena esitteenä ja palaa sitten vauhdikkaasti television ajankohtaisohjelmiin tai Arkadianmäelle. Ja siellä se toistaiseksi näyttää pysyvänkin.

Myös terrorismin julkisuutta pohditaan tässä lehdessä. Asiaa voisi tarkastella toisinkin päin: miksi kukaan ei puhu julkisuuden terroristista? Ilman sitä emme esimerkiksi tietäisi, keitä tulee milloinkin äänestää. Ehkä silloin perustettaisiin arkielämän yksikköjä, jotka toimisivat järkevästi ihmisten todellisia tarpeita (mitä ne sitten ovatkin tässä julkisuuden turmelemassa yhteiskunnassa) toteuttaen. Samalla säästyisimme katastrofi- ja terrorismijulkisuudelta, joka näyttää niin monilta vievän elämän mielekkyyden. Nukkuvien puolue saattaa voittaa seuraavissakin vaaleissa.

Irma Kaarina Halonen

* * *

Toisin kuin kuvitellaan, Tiedotustutkimuksen Peilillä peilaten -palsta ei ole pelkästään toimituksen sisäisen kouluishuumorin käytössä. Palsta on avoin kaikille äläyksille ja huomioille, pikkukommenteille ja murahduksille, joiden mitta ei ylitä liuskaa tai puoltatoista. Kirjoittaa voi nimellä tai ilman, kunhan kirjoittaja on toimituksen tiedossa.

Viime numerossamme muistutimme avustajille artikkeleiden ja arvosteluitten ihanepituuksista. Tulos oli odotettu: Pisin saamamme liuska ulottui toimitussihteerin (lyhytjalkainen tosin) navasta lattiaan.

Seuraava Tiedotustutkimus on sähköisen viestinnän teemanumero. Siihen tarkoitettu aineisto on lähetettävä toimitukselle toukokuun puoliväliin mennessä.

Nauttikaa kuulun tieteellisen separaattorimme toiminnasta; tiedotusopin kerma on jälleen kerran eroteltu kurrusta. Kurri on terveellistäkin.

Toimitussihteeri